

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Eselbarnet / Asnebarnet

Skriven av: Lindiwe Matshikiza

Illustrerad av: Meghan Judge

Översatt av: Espen Stranger-Johannessen (nb),

Helena Englund-Sarkées (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 4.0 Internasjonal Licens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv).

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

Eselbarnet

Asnebarnet

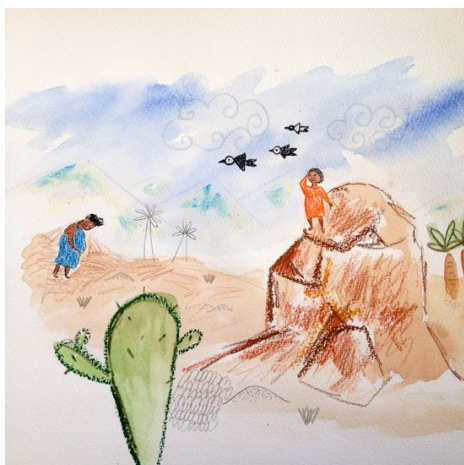
 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Espen Stranger-Johannessen

 norska (bokmål) / svenska

|| nivå 3

Det var ei lita jente som først så den mystiske skikkelsen i det fjerne.

...

Det var en liten flicka som först såg den mystiska gestalten i fjärran.

När gestalten kom närmare såg hon att det var en höggravid kvinna.

...

Efter hvert som skikkelsten kom närmare, så hun at det var en høygravid kvinne.

Sjenert, men modig, gikk den lille jenta nærmere kvinnen. «Vi må beholde henne her hos oss», bestemte de som var med den lille jenta. «Vi skal beskytte henne og barnet hennes.»

...

Blyg men modig gikk den lilla flickan nærmare kvinnan. "Vi måste låta henne stanna hos oss", bestämde den lilla flickans folk. "Vi kommer att skydda henne och hennes barn."

Eselbarnet og moren hans har utviklet seg i fellesskap og funnet mange måter å leve side ved side. Sakte, men sikkert har andre familier begynt å slå seg ned rundt dem.

...

Åsnan och hans mamma har växt ihop och hittat många sätt att leva sida vid sida på. Sakta har andra familjer bosatt sig överallt runt omkring dem.

Barnet var snart på vei. «Trykki!» «Hent plectdi!» «Vanni!»
«Tryyykkki!»

...

Barnet föddes inom kort. "Krystal Hämta filtari! Vatteni!
Krrryyyystai!"

Esel fant moren sin, som var alene og sørget over tapet av
barnet sitt. De stirret på hverandre lenge. Og så klemte de
hverandre veldig hardt.

...

Åsna hittade sin mamma, ensam och sorgjande sitt
försvunna barn. De stirrade på varandra en lång stund.
Och sedan kramade de varandra mycket hårt.

Men da de fikk se babyen, vek alle tilbake i sjokk. «Et esel?»

...

Men når de såg bebisen hoppade de tilbake av chock. "En åsna?!"

Esel visste omsider hva han skulle gjøre.

...

Åsna visste äntligen vad han skulle göra.

... hadde skyene forsvunnet, i likhet med vennen hans, den gamle mannen.

...

... hade molnen försvunnit tillsammans med hans vän, den gamle mannen.

Alla började gråla. "Vi sa att vi skulle skydda mor och barn, och det är det vi kommer att göra", sa en del. "Men de kommer att föra med sig olycka!" sa andra.

...

Alla sammen begynte å krangle. «Vi sa vi skulle beskytte mor og barn, og det skal vi gjøre», sa noen. «Men de kommer til å bringe ulykke!» sa andre.

Og slik var det at kvinnen ble alene igjen. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med dette rare barnet. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med seg selv.

...

Och så blev kvinnan ensam igen. Hon undrade vad hon skulle göra med det här konstiga barnet. Hon undrade vad hon skulle göra med sig själv.

Høyt oppe blant skyene sovnet de. Esel drømte at moren hans var syk og ropte på ham. Og da han våknet ...

...

Högt uppe bland molnen somnade de. Åsna drömde att hans mamma var sjuk och kallade på honom. Och när han vaknade...

Men til slutt godtok hun at han var hennes barn, og at hun var moren hans.

...

Till slutt var hon tvungen att acceptera att han var hennes barn och att hon var hans mor.

En morgen ba den gamle mannen Esel om å bære ham opp til toppen av et fjell.

...

En morgen bad den gamle mannen Asna att bära honom till toppen på ett berg.

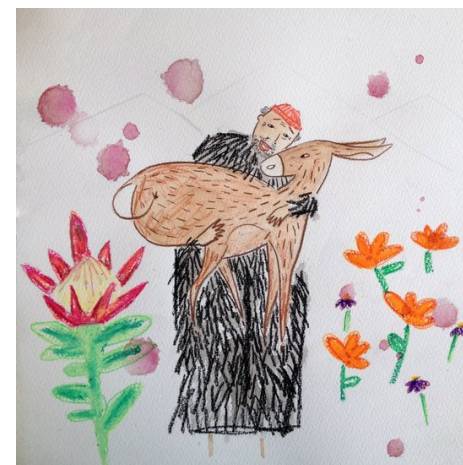

Hvis bare barnet hadde beholdt den lille størrelsen, hadde alt kanskje vært annerledes. Men eselbarnet vokste og vokste, helt til han ikke lenger fikk plass på morens rygg. Og uansett hvor hardt han forsøkte, klarte han ikke å oppføre seg som et menneske. Moren hans var ofte sliten og frustrert. Noen ganger satte hun ham til å gjøre arbeid som var ment for dyr.

...

Om nu barnet hade fortsatt att vara lika litet hela tiden hade det kanske blivit annorlunda. Men åsnebarnet växte och växte tills han inte längre fick plats på sin mors rygg. Och hur mycket han än försökte kunde han inte bete sig som en människa. Hans mamma var ofta trött och frustrerad. Ibland tvingade hon honom att göra arbete som var menat för djur.

Esel dro for å bo med den gamle mannen, som lærte ham mange forskjellige måter å overleve på. Esel lyttet og lærte, og det gjorde den gamle mannen også. De hjalp hverandre, og de lo sammen.

...

Åsna stannade kvar med den gamle mannen, som lärde honom många olika sätt att överleva på. Åsna lyssnade och lärde sig saker och det gjorde även den gamle mannen. De hjälpte varandra och skrattade tillsammans.

Esel ble vaknet opp til en mørkellig gammel mann som stirret ned på ham. Han så inn i den gamle manns øyne og begynte å kjenne et snev av håp.

...

Asna vaknede og upptåkte at en underlig gammel man stirrade ner på honom. Han tittade in i den gamle manns ögon och började att känna ett glimt av hopp.

14

Esel ble fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikke gjøre på ditt, og han kunne ikke gjøre datt. Han kunne ikke være på en måte, og han kunne ikke være på en annen måte. Han ble så sint at han en dag sparket ned huset til moren sin.

...

Förvirring och ilska byggdes upp inuti Asna. Han kunde inte göra det ena och han kunde inte göra det andra. Han kunde inte vara så här och han kunde inte vara så där. Han blev så arg att han en dag sparkade ner sin mamma till marken.

11

Esel skammet seg. Han begynte å løpe vekk så fort han kunne.

...

Åsna skämde. Han började springa så langt bort så fort han kunde.

Når han hadde sluttet å løpe, var det blitt kveld, og Esel hadde gått seg vill. «Hi ha», hvisket han inn i mørket. «Hi ha?» lød ekkoet. Han var alene. Han krøket seg sammen til en liten ball og falt i en dyp og forstyrret søvn.

...

Når han till slut slutade springa, var det natt och Åsna var vilse. "Tiaa, iiaa?" viskade han ut i mörkret. "Tiaa, iiaa?" ekade det tillbaka. Han var ensam. Han rullade ihop sig till en boll och föll i en djup och orolig sömn.